

LISTY
GENEALOGICKÉ A HERALDICKE
SPOLEČNOSTI V PRAZE

ACTA
GENEALOGICA AC HERALDICA

Číslo 21

Březen 1973

Význačnou vlastností člověka je především hledání a zkoumání pravdy.

Cicero

GENEALOGICKÁ A HERALDICKÁ SPOLEČNOST V PRAZE

svolává své členy na

čtvrtou výroční valnou hromadu, jež se koná
ve středu dne 21. března 1973 v 16.45 hodin

v hotelu Kriváň Praha 2 - Nové Město, J. P. Pavlova 5

P o ř a d :

- 1/ Uvítání přítomných a ustavení volební komise
- 2/ Schválení zápisu třetí výroční valné hromady, výroční zpráv správního výboru GHSPP a výborů místních poboček, výroční zprávy pokladníka a revizorů účtů a udělení absolutoria odstupujícímu výboru
- 3/ Volby předsedy, dvou místopředsedů, nejméně osmi členů správního výboru, dvou náhradníků správního výboru a tříčlenné revizní komise
- 4/ Schválení zápisného a členského příspěvku pro rok 1973.
- 5/ Plán činnosti pro správní rok 1973 a pracovní náměty členů.

Budeš-li k trošce trošku a ke špetce přidávat špetku,
dělej to často a brzo i z toho je veliká kupa.

Hesiodos: Práce a dny

POKLADNÍ ZPRÁVA ZA ROK 1972

Revizoři účtů a pokladník společnosti předkládají pokladní zprávu za rok 1972.

	pokladna	společenská
	Kčs	Kčs
Zůstatek k 1./1. 1972	24,10	1.706,25
Příjmy: leden - prosinec 1972	+ 5.305,60	+44.024,80
Vydání: leden - prosinec 1972	- 5.322,70	-42.851,50
Zůstatek k 31./12. 1972	<u>7,--</u>	<u>2.879,55</u>

Rozpis příjmů:

zápisné (97 nových členů)	Kčs 485,--
členské příspěvky a úhrady za dřívější ročníky Listů	" 21.431,--
prodané výtisky zájmových publikací v roce 1972	" 1.207,60
příjem ze zájezdů	" 23.034,80
příspěvky účastníků schůzek na společenskou místnost	" 1.768,--
přechodné krátkodobé půjčky	" 580,--
průběžné příjmy	" 730,--
drobné příjmy	" 94,--
Celkem	Kčs 49.330,40

Rozpis vydání:

Listy GHSP: příprava tisku a tisk	Kčs 16.490,--	
poštovné	" 1.623,80	Kčs 18.113,80
zájezdy		" 22.083,--
společenské místnost: nájemné	Kčs 2.768,--	
zařízení a provoz	" 1.441,80	" 4.209,80
vrácené krátkodobé půjčky		" 580,--
dotatečné výdaje na prodané publikace		" 350,--
průběžná vydání		" 730,--
režie: poštovné a drobná režie předsedy	Kčs 771,60	
členské průkazy	" 555,--	
zakládání pobočky v Brně	" 170,40	
tisk přihlášek, novoročenek a		
poštovních poukázek	" 362,--	
zakoupená kniha	" 120,--	
výroční schůze (sál)	" 75,--	
drobná režie	" 52,60	" 2.107,60
Celkem	Kčs 48.174,20	

Revizoři účtů: Procháška Ladislav v.r.
Heydušek Zdeněk, Ing. v.r.
Bada Josef v.r.

Pokladník: Šírl František v.r.

V Praze dne 18. ledna 1973.

Poštovní směrovací číslo naší GHSP

Holečkova 7.

150 00 Praha 5 - Smíchov,

Sdělte nám obratem své poštovní směrovací číslo na korespondenčním lístku, pokud jste tak již neučinili.

Jan Křivohlávek

NEOBVYKLÁ PŘÍLOHA POZŮSTALOSTNÍHO SPISU

Mezi pozůstalostními spisy magistrátu Vysoké Mýto z roku 1809 byl nalezen zajímavý dokument [1]. Je to rozrod, vypsáný na vnitřních stranách dvoulistu modrého papíru, vyjadřující příbuzenské vztahy dědiců po zemřelém Vojtěchu (Adalbertu) Schauerovi. Text rozrodu je německý, ač ostatní přílohy jsou české. Začíná tímto nadpisem: "Unterzeichneter bescheiniget, dass Stamm-Vater Adalbert Schauer, Hohenmauter Bürger, mit seiner Ehegattin Katharina Anderle getraut den 23. Novembris 1738, folgende gezeuget habe". Pod nadpisem jsou uvedeny jejich děti (označené římskými čísly), u nich manželky a manželé. Za nimi jejich děti (označené písmeny). U všech je uvedeno buďto datum narození nebo svatby či úmrtí.

Na tento text navazuje grafické znázornění rodu. Uvádíme jej na samostatné stránce. Každý člen je v obdélníku. Všichni jsou pak navzájem spojeni podle posloupnosti čarami. Na konci je ještě uvedeno, že byly zmíněné údaje vypsány z rodných, oddacích a úmrtních "register" vysokomýtského děkanského farního úřadu.

Na důkaz pravosti tu přitiskl svou pečeť děkan Karel Kumpošt. Je z červeného vosku, mírně oválného tvaru. Vnitřní pole nejprve ohraničuje řetězková linka, pak linka plná. Uvnitř takto vyznačeného oválu je u horního okraje kněžský klobok, je hoř šnůry, zakončené na každém konci třemi štrápci, se točí okolo štítu, umístěného v dolní polovině oválu. Ve štítě je písmeno K.

Velmi zajímavá je i průsvitka (filigrán), umístěná na levé straně rozevřeného dvoulistu. U horního okraje je číslo 45 a vedle něho písmena Kr, uprostřed pes hledící doprava a při dolním okraji letopočet 1802 [2].

S dokladem tohoto druhu v pozůstalostním spise osoby neurozené jsem se setkal poprvé.

Schauerové (Šaurové, Schaurové) jsou velmi stará vysokomýtská rodina. První příslušník tohoto jména se v Mýtě připomíná r. 1475 [3], další až roku 1625 [4]. Od počátku 18. století se rod velmi rozrostl a jeho příslušníci byli zručnými řemeslníky (kožešník, jirchář, zedník, pekař, mydlář, tkadlec, provazník, švec, zámečník, sedlář), někteří patří i mezi tehdejší městkou inteligenci (regenschori). Od roku 1786 jsou posileni rodinou Tadeáše Schauera, kupce z Karle na Litomyšlsku. Ve Vysokém Mýtě koupil dům čp. 197 [5] a založil si zde rodinu. Pochází ze Schauerů, kteří žili na Litomyšlsku a Poličsku. Mezi tyto patří i jeden z nejvýznamnějších literárních činitelů konce 19. století Hubert Václav (Gordon) Schauer [6]. Narodil se 27. října 1862 v Litomyšli na Zahájí čp. 43 [7] jako syn Václava Schauera, katolíka, souseda a sklenáře za Zahájí čp. 43, syna Ondřeje Schauera, chalupníka z Jedlové u Poličky a Alžběty, dcery Václava Fučíka odtamtéž. Matkou byla Helena, dcera Václava Vondry, souseda na Zahájí čp. 43 a Rosálie, dcery Jiřička Štěpána z Kornic. Mezi Litomyšlské a Poličské Schauery patří i hudební skladatel Dr. František Schauer [8].

Poznámky:

- [1] OA Ústí nad Orlicí, MÚ Vysoké Mýto, sign. G 10/1809-217. Pozůstalostní spis se týká pole o rozloze 1175 sáhů, jehož polovina byla oseta žitem a druhá připravena k osetí ječmenem. Pozemek byl prodán v dražbě za 403 zl.
- [2] Průsvitka patří nejištěné papírně. V práci F. Zumana, České filigrány z první poloviny XIX. století, Praha 1934, ne ní uvedena.
- [3] OA Ústí nad Orlicí, MÚ Vysoké Mýto, kartotéka obyvatel - heslo Schauer Martin.
- [4] viz 3 - heslo Schauer Pavel. Byl zakladatelem první větve vysokomýtských Schauerů. Druhous založil Schauer Jakub, poprvé připomínaný r. 1698 (31. 8.), kdy se oženil s Lidmilou Fingralovou. Jejich příbuzenský poměr se však nedal určit.
- [5] viz 3 - heslo Schauer Tadeáš
- [6] Ottův slovník naučný, díl XXII., Praha 1905, str. 953. Zde je uvedeno chybné místo narození.
- [7] StA Zámorsk, Sběrka matrik č. 1310 - matrika narozených města Litomyšle, fol. 319.
- [8] Pochoden z 1. 12. 1972, č. 284, str. 5.

ROD SCHAUERŮV :

Adalbert Schauer,
měšťan z Vysokého Mýta
∞ 23. 11. 1738
Kateřina Andřelová
+ 5. 1. 1809

Václav,
* 23. 8. 1739
∞ 9. 1. 1771
Anna Tumin ?
+ před r. 1809

František
* 26. 10. 1741
+ 3. 1. 1809

Helena,
* 11. 5. 1744
∞ 6. 2. 1769
Václav Černý
+ před r. 1809

Mikuláš (Nikolaus),
* 23. 11. 1746
∞ 16. 2. 1776
Anna Řebounová ?

Josef,
* 8. 3. 1772

Václav,
* 22. 4. 1775

Adalbert,
* 22. 5. 1778

Josef,
* 1. 10. 1769

Anna,
* 11. 6. 1771
∞ 13. 10. 1789
Jan Dostál

Kateřina
* 26. 5. 1773
∞ 10. 1. 1791
Jan Podhajský

František
* 28. 11. 1775

Jdi kam chceš, svět všude tobě cizí
a všude štěstí prchá ti a mizí,
jen ten mu blíž, kdo k domovu se vrátí.

Jaroslav Jíhlavec

VESNIČTÍ ŘEMESLNÍCI NA POČÁTKU 18. STOLETÍ

Prof. Ladislav Profous v podnětném článku "Potřeba genealogického slovníku na Moravě" svého času konstatoval, že činí největší potíže občanskému rodopisu rody úřednické obchodnické, mlynářské, krčmářské a pod., a podotkl, že by prospělo abecední sestavení těchto rodů a jejich příslušníků podle knih dominikálních, případně jiných pramenů (1)

Jedním z takových pramenů, které poskytují některé z práv, (pomáhající v podobných ne-snadných případech rodopisných,) jsou fassé (příznání) t. zv. terziánského katastru pro Čechy, resp. jejich doplňky o výsledcích okulární visitace (očitého shlednutí) z období 1715 - 1721. (2) Při této katastrální akci byl u každé vsi pořízen soupis místních řemeslníků (Gewerbeleute - originální zápisy o okulární visitaci jsou vesměs německé).

Zpracovat soupisy těchto řemeslníků pro všechna panství a vsi v Čechách by byl ovšem dlouhodobý úkol pro řadu badatelů. Snázze lze pořídit takové soupisy pro jednotlivá dominia nebo pro menší, určitě vymezená teritoria.

Jako ukázkou podáváme tu soupis řemeslníků z devíti sousedících vsí v povodí Únětického potoka, tekoucího nedaleko nynější severní hranice hlavního města Prahy. U pramene zmíněného potoka leží Kněževes, dále po proudu Kněžívka, Tuchoměřice, Statenice, Únětice a při ústí potoka do Vltavy Roztoky. Přední Kopanina, Horoměřice a Suchdol jsou na počátku bočních údolíček, osamělá mlýna suchdolské však také stály při Únětickém potoce. Těchto devět vsí náleželo sedmi vrchnostem. (3)

Jednotlivé druhy řemeslníků, kteří podle tehdejšího pojetí, resp. úředních předpisů, byli vykázáni u dotčených vsí, lze zhruba rozdělit do tří skupin; jsou to:

1. řemeslníci přímo spjatí se zemědělstvím: kováři, mlynáři, sem lze zařadit i pastýře, kteří byli také vykazováni mezi řemeslníky (je ovšem s podivem, že naopak zase ovčáci nebyli do výkazů zahrnuti, ač v dotčeném období byly ovčiny v těch vsích, kde stály panské dvory),
2. řemeslníci, kteří pracovali výlučně v panských podnicích: sládkové, bečváři, ojedinele vinopalník a zahradník,
3. ostatní řemeslníci: řezníci, ševci, zedníci, truhlář, řemenář, rybáři (při Vltavě), pekař, zcela výjimečně je také zapsán šenkýř, třebaže skoro v každé vsi byla hospoda.

Pro podrobnou informaci, jaké údaje zpravidla obsahují zápisy o jednotlivých řemeslnících, se tu uvádějí tyto příklady (v českém překladu):

Roztoky 1718

Mlynář Jiří Dostál, domácí poddaný, drží panský Velký mlýn o pěti složeních a třech stoupách s pilou na stálé vodě řeky Vltavy, jest v tomto mlýně 10 let, platí vrchnosti ročně 700 zl. užívá panské pole, jak na str. 2a poznamenáno, má stárky, dva mládky a práška ve stravě a mzde a také jednoho pilaře, vydělává ročně i s pilou kol 1200 zl, také drží 4 strychy polí od gruntu Žilkovského (TK 2757).

Tuchoměřice 1718

Švec Vít Koželuh, svobodný člověk, zároveň školní mistr, bydlí v panském domě, neosedlý, má občas tovaryše, bydlí tu již 7 let, ne užívá žádného pozemku, svým řemeslem vydělá ročně okolo 30 zl, z nichž si drží tovaryše, neplatí kontribuci, za svou školní službu nemá nic než volný byt, za to musí zadarmo zpívat v kostele (TK 2782).

Statenice 1718

Bečvář Erantíšek Reymb, počernický poddaný, v panském obydlí 2 roky, ne užívá žádného vlastního pozemku, nýbrž kousku panského pole, jak v příznání uvedeno, má mzdy 20 zl na penězích, dále 8 strychů žita, 2 strychy pšenice, 1 strych ječmene, 1 strych hrachu, 10 liber másla, 15 liber sýra, z každé várky piva 1 vědro piva, ročně tedy okolo 4 mázu, mívá občas tovaryše, když je zapotřebí, musí rády a dřevo vyúčtovat, nesmí pro sebe pracovat, pouze pro vrchnost (TK 2699).

Jak vidět, jsou to pro rodopisce cenné zprávy, ilustrující sociální a hospodářské poměry vesnických řemeslníků.

V následujícím abecedním přehledu jsou u každého jednotlivce uvedena základní pro informaci jen nejdůležitější data z hlediska rodopisného (pokud ovšem jsou v originále zapsána)

a to: rodové a křesťní jméno, druh řemesla, ves, ve které bydlil a jak dlouho, rok, ve kterém je v katastru zapsán, údaj, šlo-li o domácího poddaného člověka či poddaného cizopanského nebo o člověka svobodného (4) a poslední inv. čís. fondu tereziánského katastru (TK).

Soupis řemeslníků ve sledované oblasti:

- ADALBERTZ (druhé jméno neudáno), pastýř, Únětice 1721, poddaný ke Klecanům - TK 2692
 DLOUHÝ Vít, pastýř, Tuchoměřice 1718, strahovský poddaný - TK 2782
 DOSTÁL Jiří, mlynář, Roztoky 1721, 10 let, domácí poddaný - TK 1737
 DVORÁK Ondřej, mlynář, Únětice 1718, 22 let, domácí podd. - TK 2692
 FRANTZ Kašpar, mlynář, Tuchoměřice 1718, 20 let, domácí podd. - TK 2782
 FRIEDL Matěj, obecní pastýř, Kněžves 1715, domácí podd. - TK 2637
 IROLD Václav, sládek, Únětice 1718, 1 rok, domácí podd.: - TK 2692
 HRDINA František, zedník, Kněžves 1715, domácí podd. - TK 2637
 CHLUPATÝ Martin, rybář, Roztoky 1721, domácí podd. - TK 2757
 JEDLIČKA Jakub, švec, Statenice 1718, domácí podd. - TK 2699
 JIRÁSEK Jan, řemenář, Tuchoměřice 1718, 3 léta, domácí podd. - TK 2782
 KAZATEL Martin, řezník, Kněžves 1715 (ostatní neudáno) - TK 2637
 KAZATEL MARTIN, řezník, Tuchoměřice 1718, 2 roky, poddaný - TK 2782
 KELTNER Kryštof, mlynář, Statenice 1718, 3 roky, poddaný - TK 2699
 KOŽELUH Vít, švec a školní mistr, Tuchoměřice 1718, 7 let, svobodný člověk - TK 2782
 KRATOCHVÍLE Jiří, kovář, Únětice 1721, 1 a půl roku, chraštský poddaný - TK 2692
 KŘEPELKA Ondřej, pastýř, Horoměřice 1718, domácí podd. - TK 2803
 KRÍKAVA Jan, mlynář, Suchdol 1714 (uveden pouze v seznamu uživatelů panských polí) - TK 2773.
 MALEČEK Daniel, krejčí, Statenice 1718, poddaný - TK 2699
 MALÝ Václav, sládek, Tuchoměřice 1718, domácí poddaný - TK 2782
 MIKOLÁŠ František, pekař, Suchdol 1721, 1 rok, svobodný člověk - TK 2774
 MYSLIVEČEK Václav, mlynář, Kněžívka 1718, 2 roky, svobodný člověk - TK 2803
 NEDVĚDĚD Jiřík, polní mistr (ovčák), Suchdol 1714 (pouze v seznamu uživatelů panských polí) TK 2773
 OLIVA Václav, kovář, Přední Kopanina 1718, 10 let, dom. podd. - TK 2782
 PRETL Kryštof, bečvář, Tuchoměřice 1718, 8 let, dom. podd. - TK 2782
 PROCHÁZKOVÁ Magdalena, pastýřka, Před. Kopanina, dom. podd. - TK 2782
 REIMB František, bečvář, Statenice 1718, 2 léta, počernický poddaný - TK 2699
 SANDBEK Bartoloměj, mlynář, Kněžves 1715, není poddaný - TK 2637
 SANDBEK Bartoloměj, mlynář, Tuchoměřice 1718, 19 let, dom. podd. - TK 2782
 SCHADERITZ Filip, řezník, Únětice 1718, 7 let, svobodný člověk - TK 2692
 SCHAFFUS Václav, Kněžves 1715, 1 rok - TK 2637
 SCHRAMM Jan, sládek, Roztoky 1721, svobodný člověk - TK 2757
 SMOLÍK Václav, zedník, Únětice 1718, 5 let, poddaný - TK 2692
 SOLNICKÝ Matěj, zahradník, Tuchoměřice 1718, 1 a půl roku, poddaný - TK 2782
 STOCKINGER Pavel, mlynář, Kněžívka 1718, 2 roky, poddaný - TK 2803
 SUCHÁNEK Václav, sládek, Statenice 1718, 8 let, dom. podd. - TK 2699
 SVĀŠEK Jan, mlynář, Únětice 1718, 20 let, dom. podd. - TK 2692
 SVOBODA Jakub, kovář, Tuchoměřice 1718, 16 let, dom. podd. - TK 2782
 ŠEDIVÝ Vojtěch, bečvář, Roztoky 1721, cizí poddaný - TK 2757
 ŠPAČEK Jan, zedník, Statenice 1718, poddaný - TK 2699
 TAX Kašpar, kovář, Roztoky 1721, půl roku, svobodný člověk - TK 2757
 TEJNIL Daniel, truhlář, Tuchoměřice 1718, 4 roky, svobodný člověk - TK 2782
 TOMAN Václav, pachtýř mlýna, Únětice 1718, 1 a půl roku, svob. člověk - TK 2692
 TRAUTMAN Václav, kovář, Suchdol 1721, 6 let, svobodný člověk - TK 2774
 VÁLEK Matěj, rybář, Roztoky 1721, domácí podd. - TK 2757
 VESELÝ Jakub, Kněžves 1715, hraběcí martinický poddaný - TK 2637
 VIZUČÍLEK Václav, bečvář, Únětice 1718, 9 let, dom. podd. - TK 2692
 VLČEK Václav, mlynář, Roztoky 1721, 9 let, dom. podd. - TK 2757
 VLČEK Vilém, mlynář, Před. Kopanina 1718, 12 let, svobodný člověk - TK 2782
 VOTÝPKA Jiří, mlynář, Suchdol, 1721, 7 let, svobodný člověk - TK 2774
 VRTKA Tomáš, vinopalník, Únětice 1718, 8 let, poddaný - TK 2692
 WOLFF Bartoloměj, tesař, Statenice 1718, 11 r. , poddaný - TK 2699
 ZMRZLÍK Jiří, pastýř, Kněžívka 1718, břevnovský poddaný - TK 2803

Poznámky.

- (1.) Čas. Společ. přátel starožitností, r. LIV, 1946, č. 3 - 4, str. 102
- (2.) Fasse a spisy Tereziánského katastru (TK) pro Čechy jsou uloženy ve Stát. ústř. archivu v Praze 6, tř. Obránců míru 133.

(3.) Byly to tyto vrchnosti:

1. Premostr. klášter na Strahově (Horoměřice a větší část Kněžívky)
2. Jesuit. kolej u sv. Klimenta na St. M. praž. (Tuchoměřice, Přední Kopanina, část Kněžívky)
3. Jesuit. seminář na St. M. praž. (Knězeves)
4. Panenský klášter u sv. Jiří na hradě Pražském (Statenice)
5. Kapitola u sv. Víta na hradě Praž. (Únětice a část Úholiček)
6. Benedikt. klášter v Emausích na N. M. praž. (Suchdol)
7. Kníže Liechtenstein (Roztoky a část Úholiček)

Všechny sledované vsi jsou nyní v okrese Praha - západ, jen Suchdol je částí Prahy 6.
 (4.) Pojem "svobodný člověk" (freie Person) značí člověka, který nebyl poddán žádné vrchnosti, v těchto případech šlo zřejmě o příslušníky měštanských rodin některého královského města.

Zdeněk Bičík

RODY ZANIKLÉ OSADY LUHY U CHOLTIC (OKRES PARDUBICE)

Pro zaniklou obec Luhy u Choltic máme nejstarší doklad k roku 1464, kdy je zminována v čtvrté knize provolacích dvorských desk a jejímiž majiteli se stali bratři Václav a Michal ze Sekyřic (1). Od roku 1541 patřila k choltickému panství pánů z Gerstorfů (2) a spolu s ním sdílela jeho osudy až do svého postupného zániku. (3)

František Roubík ve svém soupisu (4) ji lokalizuje čtvrt hodiny severovýchodně od Choltic, uvádí, že zanikla snad za třicetileté války a že se v ní k roku 1707 jmenují dva chalupníci.

Archeologický průzkum dosud pozůstatky této vesnice nezjistil a proto není její poloha definitivně určena. Nepochybně se nalézala v blízkosti stejnojmenného dvora Luhy, patřícího k panství Choltice. Podle výpovědi Karla Kabeláče (6) lze za pravděpodobný prostor pokládat území mezi dnešním dvorem a železniční tratí Přelouč - Choltice, kde okolo roku 1910 při hluboké orbě 50 - 60 cm parními oračkami byly prý rozházeny po poli ve větším množství kameny, které snad pocházely ze základového zdiva.

Dvůr v obci Luhy existoval již v 16. století, ve výpisu z Berní ruly z roku 1654, v níž jsou ve vsi vedeni dva chalupníci a jeden zahradník, se uvádí doslovně: "V též vsi pět selských statků svedeno a k dvoru panskému obráceno" (7).

Obec nebyla tedy zřejmě celá za třicetileté války zničena, snad zanikla jen část s grunty které nemohly být znovu vrchností osazeny poddanými a byly proto přiděleny k panskému dvoru. Dva grunty jsou evidovány i v purkrechtní knize panství Choltice v letech 1654 - 1672 (8) a v urbáři z roku 1685 (9). Po roce 1707 patrně i tyto dva chalupnické grunty byly postupně zlikvidovány a připojeny k dvoru Luhy.

Z nejstarší matriky fary Svinčany (10), kam byla obec přifařena, z ojedinelých zápisů dalších sousedních far a z archívních materiálů panství Choltice lze získat následující přehled obyvatel obce před jejím zánikem:

BAKOVSKÝ Řehoř	- manželka Kateřina (nar. ok. 1634; + 11. 3. 1704 - Luhy.)
BAREŠ Martin	- manželka Kateřina, dítě Matěj (nar. 29. 1. 1694 - Luhy.)
BEZPRSTÝ Vít	- do 10. 6. 1654 drží chalupu.
BRANDEJSKÝ Jiřík	- r. 1659 ujal grunt po Václavu Burešovi.
BUREŠ Václav	- 10. 6. 1654 ujal grunt po Matějovi Šišovi; r. 1667, jmenován v urbáři.
BZURA Jan	- manželka Kateřina, dcera Jana Kratochvíle, oddání ve Svinčanech 8. 8. 1688, děti: Jan * 9. 6. 1689, Magdalena * 15. 4. 1691, Marie * 27. 2. 1693.
ČERMÁK Matěj	- manželka Barbora, dcera Dorota (nar. 7. 1. 1690).
KONVALINA Jan	- manželka Magdalena, vdova po Jiříkovi Zadkovi z Tupes, oddání ve Svinčanech 16. 8. 1689 (děti ne zjištěny).
KOZA František	- nemanž. dítě Roziny Kozové (dítě naroz. 10. 7. 1685, + 2. 1. 1688).
KRÁL Šimon	- manželka Dorota, děti: Václav * 11. 8. 1696, Matěj * 18. 1. 1700, Jan * 29. 9. 1702, + 5. 5. 1703, Jiřík * 9. 8. 1704

- KREJČÍ Petr - roku 1654 uváděn jako zahradník v berní rule.
 KUNKAŘOVÁ Rozina - nemanž. syn Matěj (nar. 1. 3. 1688).
 POKORNÝ Jan - manželka Veruna nar. ok. 1668, + 12. 4. 1703.
 SIKÁČEK Pavel - manželka Alžběta roz. Levínská ze Stojic, oddáni ve Svinčanech 9. 1. 1684
 SIKÁČEK Šimon - uváděn k roku 1685 v urbáři jako chalupník.
 SIKÁČEK Tomáš - manželka Ludmila, děti: Marie Magdalena #19. 7. 1683, + 21. 8. 1684, Anna #15. 7. 1685, Matěj #18. 2. 1687, Kateřina #12. 11. 1689; uváděn roku 1685 jako chalupník v urbáři.
 ŠÍŠA Matěj - do 10. 6. 1654 držel poustku.
 TKADLEC Jan - (jinak Pokorný, též Horský?) 10. 6. 1654 ujal chalupu od Víta Bezprstého, "když pustá byla"; jmenován r. 1667 v urbáři.
 TKADLEC Václav - manželka Zuzana, dítě Anna #7. 4. 1662.
 VONDRÁČEK Petr - manželka Dorota, syn Václav nar. 3. 7. 1656.
 ZAŘIČANSKÁ Kateřina - nemanž. dcera Kateřiny Zaříčanské (dítě nar. 14. 11. 1699).
 ZAŘIČANSKÝ ? - manželka Margareta, dítě Matěj #11. 2. 1684.
 ZAŘIČANSKÝ Kašpar - manželka Anna Andryánová z Choltic, oddáni ve Svinčanech 2. 2. 1698, dítě Barbora #11. 11. 1698
 ZAŘIČANSKÝ Václav - nar. ok. 1629, zemř. 1. 12. 1699; ujal r. 1659 chalupu od Jana Tkadlece; r. 1685 jmenován v urbáři.
 ZAŘIČANSKÝ Kašpar - syn Václava Zaříčanského; manželka Dorota, dcera Matěje Málka z Choltic; oddáni ve Svinčanech 1. 2. 1693.
 ZAŘIČANSKÝ Václav - manželka Barbora; dítě Jan nar. leden 1686 (bez údaje dne).
 ZAŘIČANSKÝ Václav - manželka Markéta, děti: Václav nar. 1683, + 1. 5. 1707, Anna #26. 3. 1689, Anna Marie #27. 1. 1694, Ondřej #4. 10. 1696.

Výše zpracovaný přehled sahá zhruba do roku 1700 (II). Po tomto roce se v matrikách vyskytují již převážně jen zaměstnanci panského dvora Luhy (šafář, ovčáci atd.) nebo osoby bez uvedení zaměstnání a nelze odlišit eventuelní chalupníky. Někteří obyvatelé přešli nepochybně do ostatních obcí panství; některá příjmení se tam dodnes vyskytují (např. Bureš, Čermák, Sikáček.)

- 1 Archiv Český, díl XXXVII., str. 1722 (Praha 1944). Profous a Roubík tento rok neznají a uvádějí nejstarší doklad k roku 1560.
- 2 A. Vavroušková, Desky zemské větší č. 1, Praha 1941, str. 28, pozn. 51.
- 3 František Nechvíle, Choltice, Praha 1871, str. 8, 11, 12, 35; August Sedláček, Hrady, zámky a tvrze království Českého, díl I., Praha 1882, str. 200, 203.
- 4 Soupis a mapa zaniklých osad v Čechách, Praha 1959, str. 115.
- 5 Nechvíle, l. c., str. 35 (Viz též Pardubicko-Holicko-Přeloučsko, díl III., str. 26).
- 6 Sdělení tchána Václava Kvocha.
- 7 Státní archiv Zámorsk - fond: Vs Choltice, č. kn. 630, fol. 5.
- 8 Státní archiv Zámorsk - fond: Vs Choltice, č. kn. 687, fol. 136 v. a 140
- 9 Státní archiv Zámorsk - fond: Vs Choltice, č. kn. 5, fol. 51 - 52.
- 10 Použity matriky far: Svinčany, č. inv. 1683; Přelouč, č. inv. 1798 a Heřmanův Městec, č. inv. 853; uložených v Státním archivu Zámorsk.
- 11 Použito matriky č. inv. 1849 a z Vs Choltice knih č. 2, 5, 630 a 687 (Státní archiv Zámorsk).

Počet zápisů v matrikách kde v rubrice "místo" jsou uvedeny Luhy, uvádí tabulka:

Rok	Naroz.	Odd.	Zemř.	
1656	2	-	-	matr. Heřm. Městec a Přelouč
1683	1	-	-	matr. Svinčany
1684	1	1	1	
1685	2	-	-	
1686	1	-	-	
1687	1	-	-	
1688	1	1	1	
1689	2	1	-	
1690	1	-	-	
1691	1	-	-	
1693	1	1	-	
1694	2	-	-	
1696	2	-	-	
1698	1	1	-	
1699	-	-	1	
1700	1	-	-	
Čelkem	20	5	3	

z matrik nelze odlišit dvůr od obce.

ZPRÁVY SPOLEČNOSTI

Správní výbor GHSP se sešel ve druhém pololetí 1972 k projednání záležitostí Společnosti celkem dvakrát, a to 18. října a 4. prosince.

Pondělníček dne 13. listopadu 1972 ve spolkové místnosti GHSP měl na pořadu instruktivní přednášku Dra Aleše Chalupy z Archivu Národního muzea o Tereziánském katastru. Přednášející ukázal nejprve jeho hospodářskou cenu a význam ve srovnání s předcházející Berní roulo, jejíž elaboráty přejímá a může proto posloužit k rekonstrukci jejich ztracených částí, a s pozdějšími katastry Josefským a Stabílním. V následujícím obíral se Dr Chalupa podrobně vlastním obsahem Tereziánského katastru a jeho objektivní věrohodností se zřetelem na jeho význam jako rodopisného pramene. Přednáška vyvolala u posluchačů bohatou diskusi, při níž byly objasněny některé málo známé pojmy, např. význam slova "triesch".

Při pondělní schůzce v březnu 1973 v naší klubovně bude 12. 3. přednášet L. Procházka o své badatelské práci a 26. 3. bude volná diskuse s návrhy a dotazy.

GHSP - místní pobočka v Brně se schází po svém ustavení dne 24. října 1972 pravidelně každý měsíc ke členským schůzím, vyplněným zpravidla přednáškou, diskusí k přednášce, organizačními zprávami a volnou debatní tribunou k pořadu činnosti. Je potěšující, že přijíždějí na tyto schůze i členové GHSP z okresů přilehlých k Brnu - městu a že projevují živý zájem o činnost pobočky. Listopadová členská schůze se konala dne 28. v 19. hodin opět v Universitní knihovně v Brně a měla na pořadu vysoce obsažnou přednášku prof. Frant. Kleina, Prameny pro občanský rodopis na Moravě, která sklídila zasloužený úspěch a vyvolala bohatou diskusi. Přednášející uvedl nejprve základní literaturu k práci moravského rodopisce a pak se obíral vždy se zřetelem k Moravě jednotlivými genealogickými prameny v archívech, jimiž jsou zvláště matriky, katastrální operáty, vrchnostenské urbáře, pozemkové knihy, pozůstalostní akta, široťní registra, konskripční seznamy a cechovní archívalie. V závěru upozornil na důležitost komplexního rodopisného bádání a nutnost spolehlivé práce při sestavování rodokmenů s plnou odpovědností a zárukou správnosti, aby nevznikly chyby, které by mohly mít velmi škodlivé následky, jak se to ukázalo např. nyní při objevu pravého data narození matky Boženy Němcové.

Prosincová schůzka se konala dne 11. v 18 hodin, pro tentokrát v klubovní místnosti Spojů v Poštovské ulici. Na této členské schůzi byla výjimečně vynechána přednáška, aby bylo možné ve vymezeném čase podat organizační zprávy a probrat s členy otázky další činnosti pobočky, na co vše zbylo málo času po bohaté diskusi k přednášce prof. Kleina na minulé schůzi. Od této členské schůze brněnské pobočky GHSP připravuje se již moravské číslo GH-Listů, které bylo vyplněno články moravských rodopisců na moravská témata. Uvažuje se také o zřízení komise pro soupis moravských příjmení. Potěšující je zájem brněnských členů GHSP o současnou moravskou vlastivědnou literaturu, která je sice na skladě u různých institucí, avšak nikoliv na běžném knihkupeckém trhu, a která proto musí být pro členy opatřována. Základem dosavadního zdaru v činnosti brněnské pobočky zůstává ovšem práce zvoleného výboru, který připravuje každou členskou schůzi na předcházející schůzi výboru a potom uskutečňuje její usnesení. Setkání moravských a českých členů GHSP je připravováno na září letošního roku, kdy má být uskutečněn společný třídní zájezd do jižních Čech.

GHSP - místní pobočka v Brně koná v kalendářním roce 1973 pravidelné schůzky každé třetí úterý v měsíci s výjimkou obou měsíců hlavních prázdnin, a to v 18 hodin v posluchárně č. 29 Strojní fakulty VUT v Brně, třída Obránců míru 65, III. patro (první zastávka elektr. drah č. 4 a 16 za stanicí Úvoz). Členové z Brna a okolí, jakož i ostatní členové GHSP jsou na tyto schůzky s občasnými přednáškami srdečně zváni. Zatím byly připraveny tyto přednášky, at již už přednesené nebo které se budou teprve konat:

leden - Dr Vlad. J. Sedlák: Užití heraldiky a genealogie v dnešní době
 únor - Dr Mr Ph Jiří Plichta: Heraldika rodová a městská (se zřetelem k Moravě)
 duben - Dr J. Skutil CSc.: Nejvýznamnější rody ve vývoji Moravy v době feudální květen- prof. Frant. Klein: Demografie moravské vesnice v minulosti.

Schůze v březnu a v červnu budou celé věnovány vzájemným hovorům o výsledcích i dalších potřebách členské osobní pomoci v rodopise i ve znakovslóví.

KNIHY DOŠLÉ GHSP

Zavádíme tuto novou rubriku pro informování našich členů o literatuře, která bude v naší příručce knihovně v klubovně. Knih pro knihovnu máme již mnoho, a vždy, když se nám v listech naskytne místo k uveřejnění recenzí, budeme pokračovat touto rubrikou.

SCHULZ, Carl: 3000 Berliner Kolonisten und Kolonistensöhne 1686 - 1812. - D 8530 Neustadt (Aisch), Verlag Degener & Co. 1972. 131 s. - Schriftenreihe der Stiftung Stoye der Arbeitsgemeinschaft für mitteldeutsche Familienforschung e. V. . Nr. 3.

V této nesmírně pilné a mimořádně cenné práci - cenné proto, že se prameny pro ni užité z největší části ztratily v důsledku okolností za druhé světové války a po ní - je jmenováno také více než dvě stě čtyřicet osídlenců, kteří přišli z Čech, ojedinele též z Moravy a ze Slovenska. Od r. 1732 byli usídlení především ve Friedrichstadtu mezi Leipziger Strasse a Schützen-Strasse. Dostali vlastní kostel, "Böhmische Bethlehem-Kirche", měli s počátku svého vlastního komisaře a přísežného tlumočnicka, jímž byl Wenzel Wadzeck (o němž však práce nic nepřináší), avšak po něm své vlastní správce obce. Zda byli těmito "Böhmen" Češi nebo Němci a kolik kteřých bylo, dá se dnes toliko ještě tušit, nikoliv však bezpečně určit, neboť byla tehdy doba, v níž nebylo ještě probuzeno národní uvědomění; příslušnost k určité koruně a k určitému panství úplně dostačovala k určení původu a k vytvoření obce.

V následujícím podáváme v doslovném znění německého originálu seznam příjmení s udáním země původu (B. = Bohemia, M. = Moravia, S. = Slovensko) a (pokud je uvedeno) místo narození nebo bydliště, leč nyní ve fonetickém uspořádání (na rozdíl od abecedního v této práci, jehož bylo dbáno při podávání vypátraných zpráv k jednotlivým osídlencům). V tomto seznamu jsou sloučeny oba oddíly knihy: kolonisté a synové kolonistů (zkratka: fil.) Každému zájemci z řad badatelů se pak ponechává, aby si další údaje vyhledal sám v této knize nebo aby si k nim ještě opatřil výtahy z matrik na této adrese: Die Kirchenbuchstelle der Evangelischen Kirche in Berlin 12, Jebenstrasse 3, Kurt Wendler, Esslingen/Neckar.

A

ALT Wilhelm, B., Runckwitz,
ANDERLE Franz, B.,

ANDRES Jacob, B.,
- Joh., fil.,
ANDRIS Jacob, B.

B

BADJECK Franz, B., Mentauer im Chruhnischen Kreise,

BAUMANN Anton, B., Prag,

BENDA Hans Jürgen, B.,

BERGER vide HORACK,

BERISCH Nicolaus, B.,

BERNARD Tobias, B.,

BEYER Daniel, B., Brüx,

BLASIUS Michael, B.,

BLUTZKY Goerg, B.,

BÖHME Joh., B.,

BREGER Franz, B.,

BUBENICK Georg, B., Perschino bei Prag,

Joh., B., Perschino bei Prag,

BUCKOLOSKY Wenzel, B.,

BUCHTA Joh. Theobald, (B.?)

BUSCHE Matthias, B.,

BUSCHECK Jos., B.,

BUSCHIK Wenzel, B.,

B vide et P.

C

ZICHLARS Jacob, B.,

C vide et K.

Č

CZEYKA Paul, B., Königgrätz,

TSCHERMA Franz Jos., B.,

SCHERMACK Franz, B.,

SCHERMAK Carl Ludwíg, fil.,

SCHERNOKORSKY Joh., B., Czaslau,

ZSCHERNOWSKY (CZERNOHORSKY) Joh., B., Neuhaus,

TSCHERNY Joh., B., Zauschwitz

D

DATTER Joh., B.,
 DONATH Franz, B., Georgenwalde,
 DUCHATSCH Jos., Immanuel, fil.,
 DUCK (DICK) Joh. Georg, fil.,

DUNCKEL (WOMACKA) N. N., B.,
 DUNCKEL Christian, fil.,
 DUSCHECK Martin, B., Zerma,
 DUSCHEK Paul, B., Tscherni bei Landskron,
 D vide et T.

E

EFFENBERGER Franz, B., Christofsgrund,
 EISELT Jacob, B., Starckenbach bei Prag,
 ELGERT Franz, B., Rumburg,

ERNST Martin, B.,
 ETSCHER Joh., B., Žittav bei Raudnitz,
 EYSERT Jos, B., Schönborn.

F

FANDTA vide FONDTA.
 FASCHECK Paul, M., Stramberg.
 FELCKER Wilhelm, B.,
 - Daniel, fil.,
 FIALA Christian David, fil.,
 FIOLA Matthes, B.,

FIEDLER Wenzslaus, B., Wellbern,
 FONDTA Joh., B.,
 FRANTZ Joh., B.,
 FREYBERG Joh., B., Königgrätz,
 FRUTH Wenzel, E., Neuhaus,
 FUNKE Wenzel, B.

G

GEISLER Gottfried, B., Wüst Ollersdorf,
 GLASER Joh., B.,
 GLOCKNER Joh., August, fil.,
 GOTTER Franz, B., Prao.

GRATZER Joh. Jos., B., Georgiswalde,
 GRIEL Albrecht, B., aus der Mühle bei Böhm. Brod,
 GRUMM Joh., B., Rumburg.
 G vide et K.

H

HAGE Jos., M., Römerstadt.
 HAJECK Martin, B., Prag.
 HALLER Anton, M., Brünn.
 HAMANN Wenzel, B., Miskowitz bei Kuttenberg.
 HANCKE Matthias, B., Böhm. Kamnitz,
 HÄUSELER vide HEISELER.
 HAUSTIE Tobias, B.,
 HAWELKA Joh., B., Herrschaft Dobrowitz,
 HEISELER (HÄUSELER) Peter, B.,
 HÄUSELER Peter Stephan, fil.,
 HELD Friedrich, B., Komotau,
 HELFERT Franz, M., Römerstadt,
 HEMSALECK Wenzel, B.,
 HEMSOLECK Jacob, B.,

HERBST Joh., B.,
 HEYDELBERGER Carl, B., Doberzitz,
 HEYL Martin, B., Czerna bei Landskron,
 (H) LAWATSCH (K) E Joh., B.,
 HLAWACZEK Wenzel, B.,
 HLAWATZCEK Wenzel, B.,
 HNATEK Samuel Gottlieb, fil.,
 HOLARECK Joh., B.,
 HOLEZ Christian Matthes, fil.,
 HOLLERUNG Joh. Wolfgang, Asch,
 HORACK (BERGER) Joh., B., Smritz bei Königgrätz,
 - Samuel Gottlieb, fil.,
 HREYSA Simon, B.

Ch

CHMELICK Georg, B.,
 - Wenzel, B.,
 CHMELIK Samuel, fil.,

CHODIERA Matthes, B., Coffemel Hotta,
 6 Meilen von Prag,
 CHROST Joh. Christian, fil.

I

JANICK Joh., B.,
 - Paul, B.,
 JANICK Jacob, B.,
 JANNASECK Joh., B.,
 JANSA Christian, fil.,
 JANSO Joh. Christieb, fil.,
 JANUSCHECK Georg, B., Schestowitz bei
 GEINECK Joh., B.,
 GEINECK Joh., B.,
 GEINEK Matthias, M., Nossislaw.

JENCKER Joh., Georg, Bielau Ober Ungarn
 GLECK Carl, B.,
 - Jac., B.,
 - Joh., B.,
 - Paul, B.,
 JÜGEL Wenzel, B., Dobrisch bei Prag,
 Rupotschen.
 GIGEL Jacob, Philipp, fil.,
 IUSTA Georg, B., Wulkof bei Jaromirs,
 - Peter, B.,
 - Theodor, B.

K

KALETZKY Wenzel, B.,
 CAMPE Joh. Christian Franziscus, fil.,
 KAMPE Joh. David, fil.,
 KARELL Carl, fil.,
 CARL Joh., B.,
 KEFURTH/KEHFORT Jacob, fil.,
 KINCKEL Joh. Gottfried, fil.,
 KIRCHHOFF Jos., B., Grottau,
 KLAINCKA Joh., B.,
 KLIER Joh. Friedrich, Asch,
 KLO/O/SS Joh. Ernst, fil.,
 Joh. Friedrich, fil.,
 KNIRSCH Franz, B., Reichenberg,
 CODELCKA Joh. Gottlieb, fil.,
 KOCHINCKY Ignatius, B., Kaltwasser,
 KOKOSCHKA Wenzel, B., Raudnitz,

KORN Christoph, B., Böhm. Kamnitz,
 KOTZNIAC Joh., B.,
 KRAUS Jos. Heinrich, M., Kremsier,
 KREMSCHACK Franz, B., Wysokewessete,
 KRITSCHENSKY Wenzel, B., Neuhoff,
 KROHN Joh. Christoph, S., Schemnitz,
 KROPATSCHEK Joh., B.,
 KUBASECK Jürgen, B.,
 KUBESCH Anton, B., Neukirch,
 KUCHHARSICK Matthias, B.,
 KUNESCH Wenzel, B., Obotschen,
 KUPKA Carl, B., Königgrätz,
 - Jacob, B., Tschermi bei Landskron,
 KURTH Joh. Franz, B.?,
 KUTSCHERA Franz, B., Gitschina bei Prag,
 K vide et G.

L

LAUSCHETZKY Wenzel, B.,
 LEHMANN Wenzel, B.,
 LEHR Joh. Friedrich, M., Weidenau,
 LETTOGIEB Joh., B.,
 LETTOCHLEB vide SOMMERBRODT.

LEUCKEL Joh., Daniel, B., Reichenberg,
 LEUTER/ZWONITSCHEK Joh., Felix, fil.,
 LINDEN/LINDER Wenzel, B.,
 LISCHKA David Gottfried, fil.,
 LONSKY Paul, B.?

M

MAJOR Joh., B., Gradenin,
 MALEG Christian Wilhelm, fil.,
 MALEK Wenzel, B.,
 MALTHEY Wenzel, B.,
 MARSCHNER Anton, B., Schönlinde bei Rumburg,
 MASTALICK Joh., B., Melnik,
 MATTHIAS David, Ungarn, Leitschau,
 MATTSECK Joh., B.,
 MAX Joh. Gottfried, B.,
 MEISSEIT Gottlob, B.,
 MERCKIOFFSKY Georg, B.,

MESSNER Joh. Wilhelm, B., Wildschütz,
 MICHAEL Jürgen, B., Böhm. Kamnitz,
 MICKOLECKI Wenzel, B.,
 MOSES Georg, B.,
 - Joh., B.,
 - Joh., Michael, fil.,
 - Martin, B.,
 - Martin Daniel, fil.,
 MOSIS Jos., B., Czaslau,
 MRASEK Wenzel, B., Kamberg bei Miltschin

N

NEUMANN Jacob, B.,
 - Matthias, fil.,
 NEUWIRTH Joh. Michael, M., Olmützer Gegend,
 NIEMETSCHKECK Wenzel, B.,

NOACK Gottfried, B.?,
 - Joh., B.,
 NOWACK Matthes, fil.,
 - Paul, fil.,
 NOWODNI Georg, B.

O

OSTRE Georg, B.,
 OTTO Jos., B., Rumburg.

P

PABLITSCHKEK Georg, B.,
 PEKARECK Samuel, fil.,
 PETERKA Carl, B., Hostiwitz,
 PETRANECK Joh., B., Radeck,
 - Joh. Wenzel, fil.,
 PETRANEK Wenzel, fil.,
 PETRANICK Wenzel, B., Radeck,
 PIETSCH Anton, B., Böhm. Leipa,
 PIETSCHMANN Stephan, B., Gitschina bei Prag,
 PITSCHMANN Joh. Wenzel, B., Hainspach,

PLATZNIECK Joh. Matthes, B.,
 POSPISCHILL Joh., B., Semtesch,
 POTUTSCHEK Wenzel, B.,
 PRASCHACK Joh., B.,
 BROCHHASSKA Joh., B.,
 PROCHHASKA Adam, B., Kauersim,
 Joh., B., Daschitz bei Pardubitz,
 PROKESCH Joh. Michael, fil.,
 PROSCHACK N. N., B., Kolodey bei Prag,

PIXA Joh., B.,
- Lucas, B.,
P vide et B.

PTATSCHKE Joh., B. Trzebol bei Caursim.
PTATZNIECK Joh. Matthias, B.
PULTAR Nicolaus. B..

R

REICHNERT Joh., B., Richnoweck bei Königgrätz,
REIMANN Wenzel, B., Keppersdorf an der sächs. Grenze,
- Joh., fil., ROSELER Jos., B., Nixdorf,
- Theodor, fil., ROSENBERGER Wenzel, B.,
RERGCKI Theodor, B., ROSSMANN Joh. Jacob, Asch,
RICHTER Franz, B., Georgswalde, RUCKERT Anton Valentin, B., Prag
ROLLE Joh., M., Troppau, RUSCH Matthes, B.,
RUZITZKA Wenzel, B.

Ř

RZEHACK Wenzel, B.

S et Š

SACROWSKY Joh., B., SIKORA N. N., B.,
SAWETZKY Matthias, B., SILNY Wenzel, B., Prag,
SCUTINA Paul, B., SILWAR/SILBAR Georg, B.,
SEELIGER Joh., B., Brunnersdorf bei Komotau, SIM Joh., B.,
SEIBT Jos., B., Böhm. Eicha, SKALSKE Michael, B., Stärkenbach (Geleniza),
SEMRAD jun. Joh., B. Horsepnick, SKRIWANEK Joh., fil.,
- sen. Matthias, B., Horsepnick, SMOLLIK Anna vide PETRANECK Johann,
SERVUS Franz, B., SOMMERBRODT Jacob, B.?,
SCHAUREK Joh., B., Geleniza, - Joh. Gottlieb, fil.,
SCHEFFNER Albertus, B., - Joh. Christian, fil.,
- Wilhelm, B., - vide et LETTOCHLEB,
SCHERHACK Wenzel, B., SOWACK Martin, B., Melnik bei Prag,
SCHERSICK Jos., B.?, SPACZEK Georg, B.,
SCHILHANECK Johann, B., SPECK Joh. Gottlieb, Asch,
- Matthias, B., SPERLING Wenzel, B.,
- Wenzel, fil., SPITZSCHAK/SPICZAT Vitus, B., Kossitz,
SCHINDLER Jacob, B., Gärten bei Saaz, SRBECK Georg, fil.,
SCHMIDT Anton, B., Rumburg, STEMPEL Georg, S., Iglo (Grfsch. Zips in Ungarn),
- Joh. Jos., B., Hoschnitz bei Komotau,
SCHMOTLACH Joh., B., STICKA Joh. Rudolf Anton, B., Prag,
SCHREIBER Joh. Jacob, B., Turnau, STRZIBERNEY Paul, B.,
SCHUST Joh., B., SWOBODA Franz, B.,
SCHWARZE Wenzel, B., - Joachim Gabriel, B., Zeschitz bei Copidlo,
SCHWARTZENBERGER Matthias, B., - Wenzel, B., Neuhoff bei Czaslau,
SIGMUND Joh., B., S vide et Z.

T

TAUBMANN Gottlob, B.?, Markersdorf bez Zittau,
THIELE Adelbert, B., Warnsdorf, TIOKAN Adam, fil.,
- Josef, B., Rumburg, TLASKAL Joh., B.,
THOMAS Elias, B., Böhm. Kamnitz, TORSCHILL Wenzel, B.,
THUMA Thomas. B.. Zerrickew, TURINSKY / TURINTZKY Wenzel, B.

U

ULRICH Joh. Gottfried, B., Reichenberg,
URBAN Carl, B.,
- Georg, B.,
- Joh., B.

Vau vide F

W

WADZECK Joh., B., Bilan bei Böhm. Brod,
 WATZECK Wenzel, B.,
 WALENTA/WALTHER Joh. Franz, M., Brünn,
 WASSERLEY Christian, B.,
 WASSERLEIN Joh. Christ., fil.?,
 WESSETZKY Joh., fil.,
 - Matthes, B.,
 WESSLY Joh. Jacob. fil.,

WIESENER Joh., fil.,
 - Wenzel, B.,
 WOMACZKA Daniel, fil.,
 WOMACKA vide et DUNCKEL,
 WOPALÉCK Nicolaus, B.,
 WÜLFEL Martin, Asch bei Eger,
 WÜNDISCH Joh. Gottfried. fil.,

Z

ZAGIE/SEITZ Joh. Samuel, fil.,
 - Jos. Gottfried, fil.,
 ZETZSCHKY Joh. Christian, B.?,
 SCHLATTNICK Franz, B.,
 - Wenzel, B.,

ZESCHENSCHKE Joh. Gottfried, fil.,
 SCHWOLSKY/ZWOLSKY Joh., B.,
 SWOLSKY Joh., B.,
 ZWONITSCHKE vide GLOCKNER et LEUTER,
 Z vide et S.

OKRESNÍ ARCHIV V JIHLAVĚ. MĚSTSKÁ SPRÁVA JIHLAVA. Inventář, sv. 1. LISTINY 1240 1269 - 1900 1929. Zpracovali František Hoffmann a Karel Křesadlo. - Jihlava, Okresní archiv v Jihlavě 1972. (2), VIII, 300, (2) s., neprodejný rozmnožený tisk.

Nesmírně pilná a podle všech edičních pravidel sestavená práce s podrobnými registry mnohostranného užitku. S hlediska potřeb genealogů, heraldiků a sfragistiků třeba zvláště ocenit, že je při popisech listin též uváděno, či pečeti jsou k listinám přivěšeny nebo přitištěny. K vyhledání jmen slouží velmi pečlivě vypracovaný rejstřík jmen osob, jež v listinách vystupují jako vydavatelé, příjemci nebo svědci, či které jsou v listinách jen zmínovány, což ocení zvláště ti, kteří budou pátrat po rodokmenech a erbech místní drobné šlechty.

VJS.

SVOBODA, Zbyšek: Vexilologické názvosloví. - Jílové u Prahy, Heraldická sekce při MTZZ 1972. 12 s. - Heraldika 1972, příloha č. 3.

Začátkem září roku 1971 rozešel se na různé adresy oběžník, podepsaný Drem Ludvíkem Muchou (Praha 3, Pod lipami 58), v němž byla oznamována možnost vytvořit ve 4. čtvrtletí 1971 zájmový kroužek při Obvodním kulturním domě v Praze 3 (Praha 3, Kalininova 20), totiž Vexilologický klub, který by seznamoval členy s teorií vexilologie, s vexilologickou literaturou, s novými i historickými vlajkami a s užitou vexilologií (na známkách apod.), a to na pravidelných schůzkách i prostřednictvím zpravodaje, vycházejícího třikrát až čtyřikrát ročně. Ze zájemců, přihlásivších se předběžnou přihláškou, byl dne 20. listopadu 1971 ustaven přípravný výbor, a na 29. ledna 1972 byla svolána ustavující členská schůze, která zvolila předsedou výše jmenovaného iniciátora vzniku klubu a jednatelem Aleše Brožka. Dále byl tu schválen program činnosti Klubu, zaměřený na studium vlajek a praporů celého světa i na soupis praporů v českých zemích.

Zatímni omezené možnosti Klubu, které však mohou být i trvalými, ukázal zpravodaj Vexilologie č. 1 - 3 (těžko pochopit, proč hned č. 1 - 3, když nejde o žádné periodikum ve smyslu tiskového zákona, nýbrž o pouhý interní zpravodaj, který není vázán na ročníky), jímž Klub vystoupil na podzim r. 1972 na veřejnost a který vyšel jako neoddělitelná část třetího čísla pátého ročníku jílovské Heraldiky, bulletinu pro základní historické vědy. Protože roční příspěvek v Klubu činil v roce 1972 20,- Kčs a Klub má podle neprozřetelně zveřejněného seznamu asi 50 členů, tu může těchto 1.000,- Kčs ročně sotva stačit na víc než tisk jednoho autorského archu rotaprintem. Vedle toho je Klub omezen ve své činnosti i tím, že nemají obvodní domy kultury povolenu širší oblast působnosti. Jako pracovní sekce při některé z dobrovolných zájmových organizací s oblastí působnosti alespoň na území ČSR by měl Klub jistě větší možnosti pro rozvinutí své činnosti.

Co se týče obsahu prvního trojčíslí Vexilologie, činí je úvodní prohlášení a spolkové zpravodajství, velmi dobrý článek o československé vlajce od PhDr. Zbyška Svobody a popis některých vlajek i vysvětlení pojmu vexilologie s uvedením literatury. V těchto článcích je užíváno nově vytvořeného názvosloví, mnohdy nesrozumitelného a nepochopitelného. Z toho důvodu musí čtenář sáhnout po útlém sešitu "Vexilologické názvosloví" od Dra Zbyška Svobody, jenž ;

byl k tomuto trojčíslí přiložen a jehož rozbor je vlastním účelem této recenze.

Latinsko-řecký hybrid jazykolomné výslovnosti vexilologie, jemuž bylo se schválením Ústavu pro jazyk český ČsAV ubráno jedno "l", nabývá už ve světě vrchu jako označení vědní disciplíny, která byla původně součástí heraldiky. Ovšem, byla-li už v češtině vytvořena slova vlajkonoš a vlajkosláv, není důvodu, proč by nebylo též možné užívat slova vlajkosloví pro označení této osamostatněné disciplíny. Po správném rozlišení pojmu vlajky a pojmu praporu přistupuje Zbýšek Svoboda ke stanovení zásad pro popis vlajek a praporů a v § 1 říká, že se mají tyto popisovat z hlediska pozorovatele z leva do prava a od shora dolů. Dr Svoboda řídí se tu názorem, který nyní převládá ve světovém hnutí vexilologickém, avšak, který vyvolává odpor všech historiků, neboť pomocné vědy historické (a že k nim patří i vlajkosloví, nelze jistě pochybovat) nepřipouštějí popis z hlediska pozorovatele. Navíc nevyhovuje tato zásada při popisu těch praporů a vlajek, které jsou nebo byly určeny pro nošení v poloze svislé. Proto, aby se předšlo jakémukoliv sporu, třeba vytýčit zásadu, že se vlajky a prapory popisují od žerdi k volné části. Potom netřeba ani pamatovat na výjimku, kterou uvádí autor v § 3, že vlají vlajky a prapory islámských států opačně.

Pro popis jednotlivých částí praporu přijímá autor Názvosloví většinou dosud běžná označení, avšak vedle nich zavádí i některá nová, podle mého soudu zbytečně. Tak pro okovaný dolní konec žerdi neboli ratiště užívá slova patka, dnes už běžně užívaného i v jiných předmětech; naproti tomu pro kování na horním konci tvoří nové slovo čnělka. Nehledě k nepatrnému počtu příležitostí označovat horní konec zvláštním termínem, bude se spíše mluvit o kovovém nebo dřevěném násadci nebo nástavci v podobě kuželky s hrotem nebo třebas napoleonského orla. Rovněž sotva lze souhlasit s názvem rukáv pro onu část látky, která je ovinuta kolem žerdi. Krejčí, kteří šijí prapory, mluví prostě o záševku. Zapomenuto bylo na to, že může být žerdí i skládací pomocí spojek. Zcela záhadné slovo je list, nepochopitelné i jako překlad z cizího jazyka, jímž je označováno české pole. Není důvodu, aby bylo z vlajkosloví vylučováno za každou cenu všechno, co by připomínalo jeho původ z heraldiky. Taková snaha může vést jen k nesrovnalým popisům, jakým je např. ve vydaném čísle Vexilologie popis vlajky Federace arabských republik: tři vodorovné pruhy, červený nad bílým a nad černým. Proč neříci jednoduše he raldickou terminologií: pole červeno-bíle-černé dělené?

Kladnou částí Vexilologického názvosloví je požadavek, aby se při popisu rozměrů udával poměr šířky (to jest výšky) a délky listu, totiž pole. Ve všech odvětvích historické vědy, ať už jde o musejnictví, archivnictví nebo knihovnictví, o diplomatiku nebo paleografii, je při popisu ro zhodující výška, podle jejíhož poměru k délce mluví se pak o formátu svislém nebo příčném. Dodržuje-li se přísně tato zásada, netřeba už užívat slov výška a délka.

V následujících odstavcích svého Vexilologického názvosloví mluví Zbýšek Svoboda o základních tvarech listu (pole), o jeho jednotlivých dílech a o figurách na něm. Také tu bylo by třeba důkladné revize a uvážit správnost překladů z cizích jazyků se zřetelem na nevyužitě bohatství češtiny. V odstavci o zvláštních tvarech pole, u dvojplamenů, tříplamenů a vlastvočného ocasu, je nutné se zamyslet nad možností využít českých slov rozeklaný, dvojklaný, trojklaný. V terminologii části pole nelze vůbec použít slova roh pro označení nárožní části pole, protože v češtině se rohem rozumí vnější část úhelníka, kdežto vnitřní část se nazývá koutem. Je také otázka, zda se má po vzoru angličtiny ("fly"), v překladu do němčiny "fliegendes Ende") nazývat konec praporu či vlajky vlajcí částí, když vlastně vlaje celý prapor a v češtině by se vystačilo s označením části přilehlé (k žerdi) a části protilehlé. Tu navíc třeba pomyslet na to, že nemohou některé prapory vlát vůbec pro své vyztužení.

Lecos dalo by se také namítat proti Svobodovu názvosloví figur. Bylo už výše mluveno o možnosti užívat i ve vlajkosloví heraldické terminologie. Tím nechci však říci, že by měla být heraldická terminologie přejímána do vlajkosloví důsledně a ve všem všudy. Právě naopak, v celém světovém vlajkoslovném hnutí se uznává, že nelze přejímat do vlajkosloví všechny heraldické termíny nebo jen podmíněně, a že je nevhodné mluvit zejména o kùlech a břevnech, místo nichž se má mluvit jen o pruzích. Proti tomuto světovému vexilologickému zaměření Dr Svoboda naopak v § 12 povoluje užívání slov kùl a břevno, jež se po jeho vzoru objevují i ve Vexilologii č. 1 - 3 např. při popisu vlajky Bruneje: žluté pole se dvěma kosými břevny, horním bílým a dolním černým. K označování barev v § 20 třeba podotknout, že ne všechna šrafování mají platnost mezinárodní. I tu panuje dosud nejednotnost právě proto, že nebyla ještě mezinárodně platná vexilologická terminologie vypracována.

Celkem lze říci o Vexilologickém názvosloví Dra Zb. Svobody, že jde o apodiktické dílo

je dince, které se může prosadit u zájmové menšiny, avšak narazí na námitky u většiny. V dílku Dra Svobody chybí světový srovnávací materiál, který by ukazoval terminologické tendence v jednotlivých národních jazycích, zvláště v jazycích s vyhraněnou terminologií, angličtině, francouzštině a němčině, omezeně i v ostatních jazycích. Podle těchto tendencí bylo by pak možné přistoupit i v češtině k tvoření nových odborných slov, pokud by nebylo možné převzít některá slova už existující a třeba s i s novým významem, a to nejen z heraldické, ale i jiné terminologie.

VJS.

DEJINY A SOUČASNOST TŘEBSKA. Publikace, vydaná ke II. sjezdu rodáku a příznivců obce 10. - 20. srpna 1972. - Třebsko (o. Příbram), Sjezdový výbor 1972. 32 s. a obal, ilustr.

Jak titul sám napovídá, nechce být tato knížka podrobnou informací o všem, co by bylo možné o Třebsku říci, historik umění by tu např. marně hledal stať o jeho uměleckých památkách. Popis současnosti Třebska činí přehled života v obci za čtyřicet let od 12. července 1931, kdy se konal v Třebsku I. sjezd jeho rodáků a přátel. Této stati předcházejí dvě práce emeritního archiváře příbramského Jindř. V. Bezděky, Třebsko a Rybníky kolem Třebska. Obě tato historicko-místopisná pojednání jsou výňatkem z Bezděkovy obsáhlé publikace o dějinách všech (i zaniklých) obcí a míst v bývalém soudním okrese příbramském, kterou do tisku připravuje Dům kultury a vzdělání v Příbrami a na niž se možno podle této ukázky v pravdě těšit.

VIS.

RŮZNÉ

Aleš Chalupa, Venkovské obyvatelstvo v Čechách v Tereziánských katastrech (1700 - 1750). Sborník Národního musea v Praze, řada A - Historie - svazek XXIII., čís. 4 - 5, str. 197 - 374.

Podkladem této studie se staly autorovy bohaté poznatky, k nimž se dopracoval v době, kdy se významně podílel na dvousvazkovém díle "Tereziánský katastr český" (A. Chalupa, M. Lišková, J. Nuhlíček, F. Rajtoral), vydaném v 1. 1964 a 1966. Kromě celé textové části rustikální zpracoval A. Chalupa pro tuto edici poznámkovou část ze všech materiálů podchycujících jak rustikál, tak dominikál za kraje Berounský, Boleslavský, Budějovický, Chrudimský, Prácheňský a polovinu Klatovska.

Chalupova práce otiskněná ve Sborníku Národního musea je úměrná tomuto autorovu předchozímu pečlivému studiu. Bohatství zde uložených poznatků a rozborů je bez nadsázky nepostradatelnou pomůckou pro rodopisného badatele. Doporučujeme všem svým čtenářům, aby se s touto studií důkladně seznámili, a nejen těm, kteří poprvé přistoupí k tomuto mim.řádně významnému zdroji.

Jen namátkou upozorňujeme např. na úvahu o hodnověrnosti dokumentace, shromážděné v Tereziánském katastru a její charakteristice, zvl. pojetí a postup činnosti visitačních komisařů - na důležitost obsahu dominikálních lází i pro poznání poddanských poměrů na jednotlivých dominiích - na rozdílnosti ve správě panských statků a tím i existenčních podmínkách poddaných, a to často i uvnitř těchto oblastí - na rozbor sociálních poměrů a na složení vesnického obyvatelstva i životní podmínky jednotlivých jeho složek - na pohyb v držbě rustikálů, na převody půdy z rustikálů do dominikálů i naopak, a příčiny těchto jevů - nebo na rozdílnost náplně Tereziánského katastru vůči katastru z roku 1654 (berní rula) a katastrů pozdějších, josefského a stabilního.

Mnohý rodopisec tu nalezne v bohatství příkladů, jimž autor svou práci doprovází, přímo uvedeny obce, panství i osoby, které jsou právě předmětem jeho zájmu.

KHS

J. A. Vogel von Vogelsberg. (Neznámý diplom).

Okresní a městský archiv v Hradci Králové chová "sub varia" nobilitační diplom, vydaný ve Vídni 20. října 1785. Císař Josef II. povyšuje jím sekretáře dolnorakouského zemského práva Johanna Adalberta Vogela do stavu šlechtického s titulem "Edle von Vogelsberg". Povýšení děje se za zásluhy, jak osobní (od r. 1764 věnoval se nově zřízenému dolnorakouskému právu), tak i jeho otce, kdysi dvorního a osobního lékaře (Medikus) a sanitního vládního rady.

Německy psaný diplom, který vedle císaře podepsali Leopold hr. z Kolowrat (kancelář),

Johann hr. Chotek a Tobias baron Bebler, činí složku 8 pergamenových listů velikosti 300 x 350 mm. V hřbetu jsou otvory po šňůře, nesoucí pečeť, která chybí. Kvašová malba erbu (Fr. Mayer fecit) je na str. 9.

Popis erbu: Štít čtvercový. 1 a 4: Ve stříbrném poli červené kosmé břevno se zlatou pětipaprščitou hvězdou. 2. a 3: V modrém poli vzad ohlízející se koroptev se zelenou snitkou o třech listech v zobáku, stojící (v 2. poli vpravo, v 3. vlevo obrácena) na zeleném pahorku. Na štítu korunovaná turněřská helma, přikrývadla modrá-stříbrná, červená-stříbrná. Klenotem je černý rozkřídlený korunovaný orel, nesoucí na prsou zlaté iniciály císařova jména "I. II."

Diplom přišel do Hradce Králové se svozy archivu Nového Bydžova, kam dostal se s listinnými fondy muzea novobydžovského. (Je razítkován, nebyl však inventován. Původ je nám neznámý.)

Iv. K. J. Štafl

Krajinská periodika přináší nejvíce články nebo zprávy, v nichž jsou pro rodopisce důležité informace, použitelné buď přímo nebo navozující směr dalšího bádání. V čísle 1 a 2 ročníku 1962 časopisu Těšínsko pojednává Michael Vanáček v článku "Poddánské nepokoje na Frýdecku roku 1782" o selské rebelii na frýdeckém panství, jež tehdy patřilo hraběcímu rodu Pražmu z Bílkova, a uvádí řadu zúčastněných osob, což bude zajímat rodopisce ze severovýchodní části Severomoravského kraje; ale i odjinud. Tak je tu seznam všech fojtů (rychtářů) a burmistrů (starostů) jednotlivých obcí panství:

Obec:	Fojt:	Burmistr:
Baška	Jura Kanok	Jan Řehák
Bruzovice	Jakub Fajkoš	Jan Hrabec
Dobrá	Josef Kocich	Jura Poloch
Janovice	Franc Stoklasa	Jakub Rola
Kaňovice	Josef Možíšek	Josef Hunc
Krásná	Václav Žížka	Jura Novák
Lískovec	Jan Petrek	Jakub Kočvara
Lubno	Valentin Šustek	Josef Kulinský
Malenovice	Jakub Drabina	Matuš Sobek
Morávka	Martin Skotnica	Jura Lariš
Nižní Lhoty	Jan Vantuch	Jíra Skotnica
Nošovice	Anton Skotnica	Ondra Špak
Nová Ves	Ondra Milata	Jan Vaněk
Pazderna	Ondra Vitásek	Matis Kovalčík
Pržno	Franc Klepač	Roman Fuciman
Raškovice	Josef Malchar	Martin Pavloš
Sedliště	Jakub Fojt	Josef Petrek
Skalice	Matuš Mohyla	Ondra Bednárek
Staré Hamry	Kuba Kuhijda	Jakub Koval
Staré Město	Vincek Dach	Václav Ručka
Vojkovice	Josef Vojkovský	Romek Moskač
Vyšní Lhoty	Jakub Šikut	Franc Velčovský

Podle jednotlivých obcí uvádím další osoby, o nichž se autor článku zmiňuje:

Bruzovice: Josef Grygar - pololáník, Jakub Kaděra, Jakub Kulhánek, Jakub Ondráček, Matěj Ondráček, Michal Stach.

Dobrá: Ondřej Kolík jinak Mucha, Josef Polák - obecní písař a chalupník, Ondřej Ručka.

Janovice: Martin Birolek, Josef Osina.

Lískovec: Jan Kaděra, Josef Kočvara, Jan Papala.

Místek na panství hukvaldském: Ignác Kresta - manglěř.

Morávka: Tomáš Měrka - mlynář, Václav Měrka, Jiří Birolek - domkař.

Palkovice z panství hukvaldského: N. Válek.

Sedliště: Jan Karas.

Staré Město: Josef Franta - válečný invalida.

Staříč z panství hukvaldského: František Míček - fojt.

Hospodářským ředitelem frýdeckého panství byl František Fausvang,

Těšínským krajským hejtnanem Jan hrabě Lariš a jeho zástupcem Rudolf svobodný pán Czelesta.

Autor článku čerpal materiály ze St. archivu v Brně, sig. Gubernium B-1, U-36, 1 - 8, č. 6.

Leopold Kanok

Spáčilův genealogický román o páněch Říčanských. Kroměřížský spisovatel Jindřich Spáčil vydal v nakladatelství Albatros historický román s názvem Prstýnek s rubínovým kamenem (1972, 168 str.) s autobiografickými reminiscencemi na dobu první světové války, kdy vznikl první koncept této práce, k níž dalo podnět jeho mladistvé přátelství se zdouneckým stolníkem Antonínem Říčanským (1846 - 1923).

Jindřich Spáčil zjišťuje archívními výzkumy, že jmenovaný Antonín Říčanský je potomek významné moravské rodiny pánů Říčanských z Bololusk, kteří měli funkci stolního kraječe českých králů, a románovým způsobem rozvíjí životní příběhy dvou příslušníků této rodiny: Kunaty Říčanského, regenta jezuitské koleje v Uherském Hradišti na panství ve Zdounkách, který věděl o testamentu svého předka Erazima Říčanského z Bololusk (+ 1564), jímž bylo panství zdounecké intabulováno Jáchymu Zoubkovi ze Zdětína, a Kunatova syna Vilíma. Erazim Říčanský měl za to, že jeho jediný syn Petr Říčanský zemřel v tureckých válkách, ale tento se po dvacetiletém vyhnanství a otroctví dostal zpět na Moravu a marně usiloval o zrušení poslední vůle svého otce; při Petra Říčanského chtěl v r. 1663 obnovit Kunata Říčanský, ale padl při boji s tatarsko-tureckou bojůvkou. Události druhé poloviny 17. stol. líčí ve své práci Prstýnek s rubínovým kamenem Jindřich Spáčil velmi zajímavě a vypráví o zajištění syna tohoto Kunaty Říčanského Vilíma, který byl zajat a dovečen Turky k Novým Zámkům, odkud prchal. Tento příběh Spáčil doprovází autorskými reminiscencemi na dobu vzniku této práce, jež byla původně předkládána jeho zdouneckému příteli Antonínu Říčanskému.

Autor zjistil rovněž kontrakt zdounecké vrchnosti s Vilímem Říčanským, zvaným Tureček a přijetí téhož v r. 1675 za šafáře na zdounecké panství i další genealogickou posloupnost potomků říčanských pánů. Vilém se oženil v r. 1678, v r. 1679 se narodil jeho syn Adam, jméno Turček je dochováno i u syna jeho Martina; v r. 1825 byl ve službách Ed. Lamberga Petr Říčanský, nar. ve Zdounkách v r. 1809, který byl otcem zmíněného Antonína Říčanského. V autorských poznámkách sledujeme pak proměnu panského rodu Říčanských v šafáře, poklasné, myslivce a vrchnostenské úředníky.

Genealogické poznámky k románu dokumentují takto analogické proměny i jiné přední moravské rodiny jako tomu bylo u Lomnických - Cecavů, jak jsem na to poukázal v práci Kronika potomků lomnických pánů (1968).

Jan Skutil

České motivy v dílech některých cizích spisovatelů minulého století bývají někdy velmi fiktivní a romantické a podávají čtenáři podivuhodně zkreslený pohled na náš národ a jeho dějiny. Jako příklad možno uvést věhlasného autora oblíbeného holmesovského seriálu Artura Conana Doylea. Genealogu alespoň stojí za to zapřemýšlet se o hrdinovi jedné z jeho povídek, které vycházely v The Strand Magazine v letech 1891 - 2 v Londýně a které v kompletním překladu holmesian vydala v roce 1971 sv. 1 v Praze Mladá fronta v edici Máj pod dílčím názvem Skandál v Čechách. Sir Doyle tu líčí milostnou morgannickou příhodu mezi jakousi Irenou Adlerovou a tajuplným šlechticem, z kterého se nakonec vyklubal - český král. To by ani tak celkem neudivovalo jako to, jaká to zvolil ctihodný Conan Doyle jména, českým poměrům tak nepřiměřená a vzdálená. Sledujme jenom titulaturu a predikáty. Výslovně uvedený český šlechtic vystupuje tu pod vymyšleným jménem hrabě von Kramm a podle zjištěného filigránu používá papíru z výroby německého města v Čechách Eglow, Eglonitz, Egrita tj. Chebu. Maskovaný šlechtic posléze odhodí své inkognito a představí se jako dědičný král české země - Wilhelm Gottsreich Sigismund z Ormsteinů, velkovévoda z Cassel-Falsteinu, snoubenec princezny Klötildy Lothmanové ze Saxe-Meningenu, druhé dcery skandinávského krále. Jak podivuhodná to fantasie sira Doylea a věru těžký oříšek pro genealoga královských rodin v Evropě.

vP

PÁTRÁ SE PO .....

Všem ARCHÍVŮM A MUSEÍM, majícím v depositu příslušné matrici a prameny. Žádáme Vás zdvořile, abyste si laskavě všimali našich inzerovaných dotazů. B, lo-li by možné, že by badatel u Vás potřebné údaje mohl získat, stačí, abyste zaslali naší redakci upozornění. Další zařídíme.

Redakce GH-Listů

Hledám výskyt jména BAYERNHEIMER v Čechách a hlavně na Moravě mezi lety 1750 - 1880. Leonhard Bayernheimer byl myslivcem v Pravicích, panství Fryšava (dnes Břežany). Odkud tam přišel v r. 1812 ? O zprávy žádá Josef Hlasesch, Sta Třeboň.

GH - LISTY

Genealogické a heraldické společnosti v Praze,
Praha 5, Holečkova ul. č. 7.

Vycházejí ve volných lhůtách pro interní potřebu členů
společnosti.

Řídí odpovědný redaktor Dr. Vlad. J. Sedlák, Praha 5, Ostrov-
ského 29 s redakční radou: Dr. Ing. V. Elznic, Ing. V. Genttner,
Ing. J. Musil, Dr. V. Palivec, Pavel R. Pokorný, J. Prusík.

